

4) Den anden Deel af det samme Udvalgets Forslag:

„og hvorved den hurtigste Forsendelse opnaaes.“

forkastedes med 26 Stemmer mod 8.

5) Udkastets § 10, med de vedtagne Forandringer og Tillæg:

1. Mynt, Bancoedler eller anden paa Håndehaveren lydende Valuta og Breve eller Pakker med Værdipaategning kunne ikkun forsendes som Pakkepostfager.

2. Breve og Pakker af indtil 32 Lods Vægt uden Værdipaategning modtages til Forsendelse med familige regulære Poster, dog med Brevposterne kun i Brevform, Korsbaand eller i anden let Emballage af indtil 1 Ark Skrivpapirs Størrelse.

3. Naar Forsendelser uden Værdipaategning ikke indleveres til nogen særegen Post, skulle Breve og Brevpakter, samt indtil 8 Lods Vægt skrevne eller trykte, ved Skrift udfyldte, Sager forsendes som Brevpostfager, men alle øvrige Gjenstande som Pakkepostfager.

4. Krudt, Skedeband, Svovlsyre, Saltsyre og andre ædende Syrer, kemiske Svovlsulfider og andre Sager, hvis Befordring er forbunden med Fare, ildelugtende Sager, og Gollis, som ere større eller sværere, end at de beqvemt kunne føres paa en Postvogn, ere udelukkede fra Postbefordring.

5. Overensstemmende med de under Nr. 1, 2 og 3 anførte Bestemmelser er Postvæsenet forpligtet til med de respective Poster at befordre alle saadanne Forsendelser, som ifølge § 11 ere Gjenstand for dets Eneret. Jøvrigt bestemmer Generalpostdirecteuren det Omfang, hvori Befordringen kan tilbydes.

6. Enhver Forsendelse skal, naar ikke anderledes forlanges ved Paategning, afgaae med første Post, hvortil den efter sin Beskaffenhed henhører.

vedtoges eenstemmigt med 36 Stemmer.

Formanden: Vi gaae dernæst over til det næste Afsnit, der omfatter § 11 med de dertil stillede Ændringsforslag.

Ordføreren: Der er foruden de Æn-

dringsforslag, Udvalget har tilladt sig med Hensyn til denne Paragraph, fremdeles nogle Ændringsforslag fra et Par af Thingets Medlemmer, nemlig fra den 3die ærede Landstingsmand for 9de Valgkreds (M. P. Bruun) og den 1ste ærede Landstingsmand for 2den Valgkreds (Drif). Disse Forslag ere blevne trykte og omdeelte til Thinget. Man vil see, at de gaae ud paa, at de ærede Forslagsstillere mene, at Bestemmelserne i denne Paragraph, som angaae Postvæsenets Eneret, kun skulle udstrække sig til forseglede Breve, at kun saadanne Breve skulle være undtagne fra at beforders ad privat Vel, hvorimod alle aabne Breve og skrevne Meddelelser, som ikke ere forseglede, skulde kunne beforders uhindret af Postvæsenets Eneret. Udvalgets Fleertal har imidlertid ikke kunnet tiltræde disse Forslag, men har formeent, at, naar Postvæsenets Eneret skal have nogen Betydning, bør den være udstrakt til alle Breve og skrevne Meddelelser, og at det ikke kan afgjøre Noget, enten Brevene ere forseglede eller ikke. Der kan maaskee være Spørgsmaal om, hvorvidt der i det Hele er Anledning til at lade Postvæsenet beholde nogen Eneret, men, naar man kommer til at afgjøre dette Spørgsmaal bekræftende, er det forekommet Udvalgets Fleertal, at saa kan man heller ikke drage en Grændse med Hensyn til Brevenes Beskaffenhed i den anførte Retning. Jeg kan derfor paa Udvalgets Fleertals Vegne ikke erklære mig enig i disse Forslag, men maa henholde mig til Udkastets Bestemmelser og de Ændringsforslag, som Udvalget har tilladt sig at stille til denne Paragraph.

Finantsministeren: Ja, jeg er ogsaa i den Nødvendighed paa Regjeringens Vegne at maatte fraraabe dette Ændringsforslag til Nr. 1. Det gaaer nemlig slet ikke an at ville indskrænke Postvæsenets Eneret alene til forseglede Breve. Postvæsenets Eneret omfatter Breve, men det er ingenlunde et væsentligt Kriterium for Breve i postalsk Forstand, at de skulle være forseglede. Jeg tør maaskee henvise for Korthedss Skyld til hvad derom findes anført i Motiverne Pag. 46 og 47, hvoraf fremgaaer, hvorledes Forholdet i denne Henseende hidtil har været, ligesom jeg ogsaa i denne